

दुतियो पाठो ।

अज्जमज्जं सल्लपनं ।

प्रस्तुत पाठाचा हेतू विद्यार्थ्यांमध्ये पालिभाषेतून संवाद-कौशल्य विकसित व्हावे हा आहे.

धम्मपालो - त्वं पालिभासा जानसि ?

रट्टपालो - अहं थोकं थोकं जानामि ।

धम्मपालो - त्वं पालिभासा सल्लपितुं सक्कोति ?

रट्टपालो - आम, थोकं थोकं सल्लपितुं सक्कोमि ।

धम्मपालो - त्वं नामं किं ?

रट्टपालो - ममं नामं रट्टपालो ।

धम्मपालो - त्वं कुहिं वससि ?

रट्टपालो - अहं नागपूर नगरे दिक्खाभूमिस्स समिपे वसामि ।

धम्मपालो - तुय्हं भातुभगिनि किं करोन्ति ?

रट्टपालो - एको वाणिजो, दुतियो कस्सको, एका भगिनि उग्गण्हाति ।

धम्मपालो - भगिनि, त्वं पाठसालाया नाम किं अत्थि ?

भगिनि - मम पाठसालाय नामं महामाया कज्जा माज्झमिकं विज्जालयो अत्थि ।

धम्मपालो - त्वं किं कम्मं कातुं इच्छति ?

भगिनि - अहं पालि भासाय अज्झायका भवितुं इच्छामि ।

धम्मपालो - साधु, साधु, साधु ।

सद्वत्थ (शब्दार्थ)

त्वं - तु

अहं (प्र.पु. सर्वनाम) - मी

भवितुं (भू धातू तुमन्त) - होण्याची शक्यता/इच्छा

कुहि - कुठे

समिप - जवळ

अज्झायका - शिक्षिका

अत्थि - आहे

मय्हं - आम्ही

सक्कोति - शक्य

कांतु - ('कर' धातू, तुमन्त) - करण्यासाठी

